

Nem könnyű a földrajz. Anno, a szentegyházi iskolában néhai Burus tanár úr szó szerint mogyorófa pálcával verte belénk a tudományt - az ülepe bánta annak, aki nem fújta betéve az összes afrikai országot és annak fővárosát.

Sziszegve tapogathatta sajjó hátsó felét az is, aki felelés közben úgy nézegette a térképét, mint borjú az új portát. Nem volt kegyelem, de a pálcás szigornak köszönhattük, hogy megtanultunk térképet olvasni. Vágtuk, mint Szalai a szappant az országokat, folyókat,

hegyeket, tavakat. A mogyorófa pálca és tanár úr is

rég a múlté már.

Kár, mert a drákói szigornak megvolt az eredménye. A gyerkőcök magyar majd román nyelven, hamarosan pedig szó szerint magyarra „ferdített” tankönyvekből biflázzák a földrajzot, térkép nélkül, s a semmire nem jó, kutya-futtában összezsúrolt (de kötelező módon megvásárolandó) munkafüzet is szűzen landol év végén a szelektívben.

Atlasz van, de annak tanulmányozására a tanórákon - tisztelet a kivétellel! - idő nem marad, a térképolvasást jó ha a gyermek otthon gyakorolja, mert az iskolában - ismét tisztelet a kivétellel! - ilyen csudát nem vagy csak ritkán lát.

Csoda-e, hogy már a földrészek „elmutogatása” is igazi kihívás az új nemzedéknek? Mert a diák, diák – na jó, tisztelet a kivétel - ha a tanár, szülő nem gyötri, egyáltalán nem gyötrődik „feleslegesen” a térkép fölött s

a földgömböt csak szórakozásból forgatja.

Valószínű, hogy az új „földrajztudós” nemzedék képviselője, és nem sok hajszála hullott el a földrajztudományért annak az erdőszentgyörgyi postás-kisasszonynak sem, aki egy csomagnak köszönhetően csak minap tudta meg, hogy hol is van Norvégia.

Történt, hogy kedves ismerősöm egy kilós csomagot akart küldeni az északi országba. Előzetesen megtudakolta, hogy mennyi a pakk-küldés ára. Másnap meglepve vette tudomásul, hogy az ifjú postás-kisasszony az összeg dupláját kérte és magabiztosan világoztotta fel:

„Európán kívül a csomag ennyi”.

Norvégia földrajzi elhelyezkedésének tisztázása nem ment egykönnyen, Ismerősöm bizonygatta, hogy becs'szó, Norvégia tényleg az öreg kontinensen van. A türelmetlen kisasszony végül a kolléganőjétől érdeklődte meg, hogy igazat állít-e a kliens és ellenőrizte le a

„gyanús” információt.

„Te, Norvégia tényleg Európában van?...Jaaa, hát nem is tudtam. Akkor bocsi ” – vette tudomásul meglepetten kolléganője igenlő válaszát és kért „bocsit” a kisasszony. Csomag ment, szent volt a béke - csak az ismerősöm került kicsit maga alá a magán kívül levő alkalmazott tudományától.

□

Megkönnyeztem a postai kalandot,

de még időm sem volt magamhoz térni jókedvemből, amikor megakadt a szemem a következő, a fenti sztorit messzemenően felülmúló reklámszövegen: 150 nap mint nap friss gyümölcs és zöldség az összes éghajlatról (Európa, Ázsia, Afrika, Dél Amerika, Észak Amerika, Ausztrália/Óceánia)?

Tudta-e hogy
árúkeszletünkben van több mint:

- 440 sajtermék 10 különböző országból?
- 640 friss tejtermék a „Romániában gyártott” termékek osztályából?
- 150 nap mint nap friss gyümölcs és zöldség az összes éghajlatról (Európa, Ázsia, Afrika, Dél Amerika, Észak Amerika, Ausztrália / Óceánia)?
- 840 felvágott 7 különböző országból?
- 120 friss hústermék?
- 45 kiváló német minőségű péktermék?

Az Önök számára nap mint nap ellátjuk áruházainkat mindezekkel a termékekkel, mivel, a **Kauflandban**, mindig a vásárló van az első helyen.

Nu ne asumăm răspunderea pentru eventualele greșeli de tipar.

Ja, hogy az éghajlat az valami más? Sebj. Tudomásul vettem, hogy mégis van új éghajlat a Nap alatt. Sőt, ha akarom, akár meg is ünnepelek ezt a felfedezést.

Németesen. Otthon. Az Európa-éghajlaton.